

Programování (v C)

Jan Faigl

Katedra počítačů
Fakulta elektrotechnická
České vysoké učení technické v Praze

Přednáška 02

B0B36PRP – Procedurální programování

Přehled témat

- Část 1 – Programování v C
 - Program v C
 - Funkce
 - Číselné typy
 - Literály
 - Výrazy a operátory
- Část 2 – Řídící struktury (úvod)
 - Řídící struktury
 - Složený příkaz
 - Větvení
 - Cykly
- Část 3 – Zadání 2. domácího úkolu (HW2)

S. G. Kochan: kapitoly 2, 3, 4

S. G. Kochan: kapitola 5 a část kapitoly 6

Část I

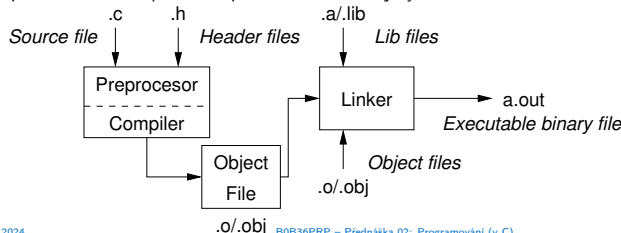
Část 1 – Programování v C

Zdrojové soubory programu v C

- **Zdrojový soubor** s koncovkou `.c`.
Zpravidla—základní rozlišení souborů, viz např. `.C`.
- **Hlavičkový soubor** s koncovkou `.h`.
Jména souborů volíme výstižně (krátké názvy) a zpravidla zapisujeme malými písmeny.
- Zdrojové soubory jsou překládány do binární podoby překladačem a vznikají objektové soubory (`.o`) nebo spustitelný program.
Objektový kód obsahuje relativní adresy proměnných a volání funkcí nebo pouze odkazy na jména funkcí, jejichž implementace ještě nemusejí být známy.
- Z objektových souborů (**object files**) se sestavuje výsledný program, ve kterém jsou již všechny funkce známy a relativní adresy se nahradí absolutními.
Program se zpravidla sestavuje z více objektových souborů umístěných například v knihovnách.

Schéma překladače a sestavení programu

- Vývoj programu se skládá z editace zdrojových souborů (`.c` a `.h`).
Lidsky čitelných zdrojově čitelných
 - Kompile zdrojových souborů (`.c`) do objektových (`.o` nebo `.obj`).
 - **Preprocesor** – zpracování maker a přizpůsobení překladači kompilačnímu prostředí.
 - Linkování přeložených (objektových) souborů do spustitelného programu.
Také vytváření dynamicky linkovaných knihoven.
- Spuštění a ladění aplikace a opětovné editace zdrojových souborů.

Překladače jazyka C

- V PRGA používáme `gcc` a `clang` (C language family frontend for LLVM).
<https://gcc.gnu.org> <http://clang.llvm.org>
- Příklad použití
Základní použití (přepínače a argumenty) je u obou překladačů stejné.
 - `compile:` `gcc -c program.c -o program.o`
 - `link:` `gcc program.o -o program`
 - Sloučení překladače a sestavení v jediném příkazu `clang program.c -o program`
 - Linkování s vložením matematické knihovny `clang program.o -lm -o program`
Např. pokud použijeme funkci `sqrt` z knihovny `math.h`.
- Informace o souboru (`file`) a závislosti na dynamických knihovnách (`ldd`).

```
% clang var.c -o var % clang program.c -lm -o program
% file var % ldd program
var: ELF 64-bit LSB executable, x86-64, version 1 ( % ldd program:
FreeBSD), dynamically linked, interpreter / libm.so.5 => /lib/libm.so.5 (0x80024c000)
libexec/ld-elf.so.1, for FreeBSD 12.4 libc.so.7 => /lib/libc.so.7 (0x800283000)
(1204500), FreeBSD-style, with debug_info, not % clang program.c -lm -static -o program
stripped % ldd program
% ldd var ldd: program: not a dynamic ELF executable
var: libc.so.7 => /lib/libc.so.7 (0x2c41d000)
```

Zdrojové soubory

Proč psát program do více souborů?

- Zdrojové a hlavičkové soubory umožňují rozlišit **deklaraci** a **definici** podporující:
 - **Znovupoužitelnost**
 - K využití binární knihovny potřebuje znát „rozhraní“ funkcí (případně typů), které je deklarované v hlavičkovém souboru. *Např. funkce standardní knihovny C, `libc`.*
 - **Modularita**
 - Hlavičkový soubor obsahuje popis co modul nabízí, tj. popis (seznam) funkcí a jejich parametrů (**deklarace funkcí**) bez konkrétní implementace.
*Implementace funkce je **definice funkce**.*
- **Organizaci zdrojových kódů** v adresářové struktuře souborů.

*Pro jednoduché programy a domácí úkoly nedává moc smysl.
Vyplní se především v HW7, HW8 a HW9, případně HW6 (Matice)!*

Příklad kompilace programu z více souborů

```
#ifndef __COMPUTE_H__
#define __COMPUTE_H__

// deklarace funkce (hlavička/prototyp)
int compute(int a);

#endif

#include "compute.h"

int compute(int a) // definice funkce
{
    int b = 10 + a; // tělo funkce
    return b; // návratová hodnota funkce
}

#include "compute.h" // vložení deklarace funkce
int main(int argc, char *argv[])
{ // hlavní funkce
    int v = 10; // definice proměnné
    int r = compute(v); // volání funkce
    return 0; // ukončení hlavní funkce
}

clang -c compute.c
clang -c main-compute.c
clang main-compute.o compute.o -o compute
./compute
```

- Výsledný spustitelný soubor linkujeme s `main-compute.o` a `compute.o`, musí obsah právě jednu funkci `main()`.
- Linkování spustitelné aplikace pouze s `main-compute.o`, skončí chybou.

```
% gcc main-compute.o -o compute
/usr/local/bin/ld: main-compute.o: in function 'main':
main-compute.c:(.text+0x21): undefined reference to 'compute'
collect2: error: ld returned 1 exit status
```

Spustitelný program – `main()`

- Spustitelný program musí obsahovat jedinou definici funkce `main()`, která má základní tvary předání argumentů programu.

```
int main(int argc, char *argv) int main(int argc, char **argv, char **envp)
{ } { ... }
```
- Při spuštění programu předává OS programu počet argumentů (`argc`) a argumenty (`argv`), jako pole textových řetězců. *První argument je jméno programu.*
- Návratová hodnota je předána OS, kde je možné ji dále použít.
 - Návratová hodnota programu je v proměnné `$?` . *sh, bash, zsh*
 - Příklad spuštění s různým počtem argumentů.

```
./var echo $?
./var 1 2 3; echo $?
./var a; echo $?
```

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Příklad kompilace a spuštění programu

- Sestavení programu `clang var.c` automaticky dojde ke kompilaci a linkování programu do spustitelného souboru `a.out`.
Vychází jméno programu.
- Výstupní (output) soubor specifikujeme `clang var.c -o var` a spustíme, např. `./var`.
- Kompilaci a spuštění můžeme spojit do dvojice příkazů `clang var.c -o var; ./var`.
- Spuštění můžeme podmínit úspěšnou kompilací programu `clang var.c -o var && ./var`.
Návratová hodnota programu — 0 (EXIT_SUCCESS) znamená OK, chyb může být více.
Logický operátor && závisí na příkazovém interpretu, např. sh, bash, zah.

- Příznakem `-E` můžeme při „kompilaci“ vyvolat pouze preprocesor: `gcc -E var.c`.

```
1 # 1 "var.c"
2 # 1 "<built-in>"
3 # 1 "<command-line>"
4 # 1 "var.c"
5 int main(int argc, char **argv) {
6     int v;
7     v = 10;
8     v = v + 1;
9     return argc;
10 }
```

lec02/var.c

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 11 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Příkaz return

- Příkaz ukončení funkce `return vyraz;`.
- `return` lze použít pouze v těle funkce.
- `return` ukončí funkci, vrátí návratovou hodnotu funkce určenou hodnotou `vyraz` a předá řízení volající funkci.
- `return` lze použít v těle funkce vícekrát.
Kódovací konvence může doporučovat nejvýše jeden výskyt return ve funkci.

- U funkce s prázdným návratovým typem, např. `void fce()`, nahrazuje uzavírací závorka těla funkce příkaz `return;`.

```
void fce(int a)
{
    ...
}
```

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 15 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

min_max() – příklad volání

- Vytvoříme vstupní soubor s pěti náhodnými čísly od 1 do 99: `shuf -i 1-99 -n 5`.
- Standardní výstup programu `shuf` přesměrujeme do souboru `in.txt`.
- Standardní vstup našeho programu `minmax` přesměrujeme ze souboru `in.txt`.
- Vytiskneme návratovou hodnotu volání programu.

```
1 % clang min_max.c -o minmax
2 % shuf -i 1-99 -n 5 > in.txt
3 % ./minmax <in.txt
4 Read 5 numbers, min: 1, max: 9
5 % echo $?
6 0
```

lec02/min_max.c

- Vytvoříme alternativní (chybný) vstup, nebo zadáme ručně.

```
1 % echo "a" >in2.txt
2 % lec02 cat in.txt >>in2.txt
3 % ./minmax <in2.txt
4 ERROR: No input given!
5 % echo $?
6 1
```

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 18 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Funkce

- Funkce tvoří základní stavební blok **modulárního** jazyka C.
Modulární program je složen z více modulů/zdrojových souborů.
- Každý spustitelný program v C obsahuje *alespoň* jednu funkci a to funkci `main()`.
 - Běh programu začíná funkcí `main()`.
- Deklarace** se skládá z hlavičky funkce.

```
typ_návratové_hodnoty jméno_funkce(seznam parametrů);
C používá prototyp (hlavičku) funkce k deklaraci informací nutných pro překlad tak, aby
mohlo být přeloženo správné volání funkce i v případě, že definice je umístěna dále v kódu.
```

- Definice** funkce obsahuje **hlavičku funkce** a její **tělo**, syntax:
`typ_návratové_hodnoty jméno_funkce(seznam parametrů)`
{
 //tělo funkce
}

Definice funkce bez předchozí deklarace je zároveň deklarací funkce.

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 13 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Argumenty funkce

- Argumenty funkce se předávají hodnotou.

```
1 int main(void)
2 {
3     int v1 = 10;
4     int v2 = 20;
5
6     printf("v1: %i v2: %i\n", v1, v2);
7     swap0(v1, v2);
8     printf("v1: %i v2: %i\n", v1, v2);
9     swap(&v1, &v2); //předání paměťového místa
10    printf("v1: %i v2: %i\n", v1, v2);
11    return 0;
12 }
```

```
14 void swap0(int a, int b)
15 {
16     int t = a; // dočasná proměnná
17     a = b;
18     b = t;
19 }
21 void swap(int *a, int *b)
22 {
23     int t = *a; // dočasná proměnná
24     *a = *b;
25     *b = t;
26 }
```

lec02/swap.c

- Proto předáváme adresu paměťového místa (pointer/ukazatel) – `&v1` a `&v2`.

```
% clang swap.c -o swap && ./swap
v1: 10 v2: 20
v1: 10 v2: 20
v1: 20 v2: 10
```

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 16 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Číselné typy

- Celočíselné typy – `int`, `long`, `short`, `char`.
 - `char` – celé číslo v rozsahu jednoho bajtu nebo také znak.
 - Velikost paměti alokované příslušnou (celo)číselnou proměnnou se může lišit dle architektury počítače nebo překladače.
Typ int má zpravidla velikost 4 bajty a to i na 64-bitových systémech.
 - Aktuální velikost paměťové reprezentace lze zjistit operátorem `sizeof()`, kde argumentem je jméno typu nebo proměnné.
`int i;`
`printf("%lu\n", sizeof(int));`
`printf("ui size: %lu\n", sizeof(i));`
- Nečeločíselné typy – `float`, `double`
 - Konkretní reprezentace je dána implementací, většinou dle standardu IEEE-754-1985.*
 - `float` – 32-bit IEEE 754
 - `double` – 64-bit IEEE 754

http://www.tutorialspoint.com/cprogramming/c_data_types.htm

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 20 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Vlastnosti funkcí

- C nepovoluje funkce vnořené do jiných funkcí.
- Jména funkcí se mohou exportovat do ostatních modulů.
 - Modul je samostatně překládaný soubor.*
- Funkce jsou implicitně deklarovány jako **extern**, tj. viditelné.
- Specifikátorem `static` před jménem funkce omezíme viditelnost jména funkce pouze pro daný modul (tj. konkrétní jméno souboru `.c`).
Lokální funkce modulu.
- Formální parametry funkce jsou **lokální proměnné**, které jsou inicializovány skutečnými parametry při volání funkce.
Parametry se do funkce předávají hodnotou (Call by Value).
- C **dovoluje rekurzi** – lokální proměnné jsou pro každé jednotlivé volání zakládány znovu na zásobník.
Kód funkce v C je reentrantní ve smyslu volání funkce ze sebe sama.
- Funkce nemusí mít žádné vstupní parametry, zapisujeme klíčovým slovem `void`.
`fce(void)`
- Funkce nemusí vracet funkční hodnotu–návratový typ je `void`.
`void fce(void)`

lec02/function.c

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 14 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Argumenty funkce a návratová hodnota

- K „vracení“ více hodnot, můžeme využít předání paměťových míst.
Podobně jako scanf().
- Příklad načtení celých čísel typu `int` a určení minimální a maximální hodnoty.

```
1 #include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
3 #include <limits.h>
4 void min_max(int v, int *min, int *max);
5 int main(void)
6 {
7     int ret = EXIT_SUCCESS;
8     int min = INT_MAX; // limits
9     int max = INT_MIN; // limits
10    int c = 0;
11    while (scanf("%i", &v) == 1) {
12        min_max(v, &min, &max);
13        c = c + 1;
14    }
```

```
19 if (c > 0) {
20     printf("Read %d numbers, min: %d,
21           max: %d\n", c, min, max);
22 } else {
23     fprintf(stderr, "ERROR: No input
24           given\n");
25     ret = EXIT_FAILURE;
26 }
27 return ret;
28 void min_max(int v, int *min, int *max)
29 {
30     if (v < *min) *min = v;
31     if (v > *max) *max = v;
32 }
```

lec02/min_max.c

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 17 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Znaménkové a neznaménkové celočíselné typy

- Celočíselné typy kromě počtu bajtů rozlišujeme na
 - signed** – **znaménkový** (základní);
 - unsigned** – **neznaménkový**.
Proměnná neznaménkového typu nemůže zobrazit záporné číslo.
- Příklad (1 byte):
`unsigned char: 0 až 255;`
`signed char: -128 až 127.`

```
1 unsigned char uc = 127;
2 char su = 127;
3
4 printf("The value of uc=%i and su=%i\n", uc, su);
5 uc = uc + 2;
6 su = su + 2;
7 printf("The value of uc=%i and su=%i\n", uc, su);
```

lec02/signed_unsigned_char.c

```
$ clang signed_unsigned.c && ./a.out
The value of uc=127 and su=127
The value of uc=129 and su=-127
```

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 21 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Znak – char

- Znak je typ `char`.
- Znak reprezentuje celé číslo (byte).
Kódování znaků (grafických symbolů), např. ASCII – American Standard Code for Information Interchange.
- Hodnotu znaku lze zapsat jako tzv. znakovou konstantu, např. `'a'`.

```
1 char c = 'a';
2 printf("The value is %i or as char '%c'\n", c, c);
```

1ec02/char.c

```
clang char.c && ./a.out
The value is 97 or as char 'a'
```

- Pro řízení výstupních zařízení jsou definovány řídicí znaky.

Tzv. *escape sequences*

- `\t` – tabulátor (tabular), `\n` – nový řádek (newline),
- `\a` – pípnutí (beep), `\b` – backspace, `\r` – carriage return,
- `\f` – form feed, `\v` – vertical space

Jan Faigl, 2024 B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 22 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Logický datový typ (Boolean) – `_Bool`

- Ve verzi **C99** je zaveden logický datový typ `_Bool`.
`_Bool` *logic_variable*;
- Jako hodnota `true` je libovolná hodnota typu `int` různá od 0.
- Dále můžeme využít hlavičkového souboru `<stdbool.h>`, kde je definován typ `bool` a hodnoty `true` a `false`.

```
#define false 0
#define true 1
#define bool _Bool
```

- V původním (ANSI) C explicitní datový typ pro logickou hodnotu není definován.
 - Můžeme však použít podobnou definici jako v `<stdbool.h>`.

```
#define FALSE 0
#define TRUE 1
```

Jan Faigl, 2024 B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 23 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Rozsahy celočíselných typů

- Rozsahy celočíselných typů v C nejsou dány normou, ale implementací.
Mohou se lišit implementací a prostředím 16 bitů vs 64 bitů.
- Norma garantuje, že pro rozsahy typů platí.
 - `short ≤ int ≤ long`
 - `unsigned short ≤ unsigned ≤ unsigned long`
- Pokud chceme zajistit definovanou velikost můžeme použít definované typy například z hlavičkového souboru `<stdint.h>`.
IEEE Std 1003.1-2001

```
int8_t      uint8_t
int16_t     uint16_t
int32_t     uint32_t
```

1ec02/inttypes.c
<http://pubs.opengroup.org/onlinepubs/009695399/basedefs/stdint.h.html>

Jan Faigl, 2024 B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 24 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Přřazení, proměnné a paměť – Vizualizace `int`

```
1 int var1;
2 int var2;
3 int sum;
4
5 // 00 00 00 13
6 var1 = 13;
7
8 // x00 x00 x01 xF4
9 var2 = 500;
10
11 sum = var1 + var2;
```

- Proměnné typu `int` alokují 4 bajty.
Zjistit velikost můžeme operátorem `sizeof(int)`.
- Obsah paměti není po alokaci definován.

var1				var2			
13	0	0	0	0xf4	0x01	0x00	0x00
0x1	0x2	0x0	0x0	0xc	0xd	0xe	0xf
sum							

500 (dec) je 0x01F4 (hex)
513 (dec) je 0x0201 (hex)

*V případě architektury Intel x86 a x86-64 jsou hodnoty uloženy v pořadí **little-endian**.*

Jan Faigl, 2024 B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 25 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Literály

- Jazyk C má 6 typů literálů (konstantních hodnot).
 - Celočíselné;
 - Racionální;
 - Znakové;
 - Řetězcové;
 - Výčtové – *pojmenovaná celá čísla* typu `int`;
- Symbolické – `#define` `NUMBER 10`.

Enum
Preprocesor

Jan Faigl, 2024 B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 27 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Literály racionálních čísel

- Formát zápisu racionálních literálů:
 - S řádovou tečkou – `13.1`;
 - Mantisa a exponent – `31.4e-3` nebo `31.4E-3`.
- Typ racionálního literálu:
 - `double` – pokud není explicitně určen;
 - `float` – přípona `F` nebo `f`;
 - `long double` – přípona `L` nebo `l`.

```
float f = 10f;
long double ld = 10l;
```

Jan Faigl, 2024 B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 28 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Znakové literály

- Formát – jeden (případně více) znaků v jednoduchých apostrofech
`'A'`, `'B'` nebo `'\n'`.
- Hodnota – jednoznakový literál má hodnotu odpovídající kódu znaku
`'0' ~ 48`, `'A' ~ 65`.
Hodnota znaků mimo ASCII (větší než 127) závisí na překladači.
- Typ znakové konstanty.
 - Znaková konstanta je typu `int`.**
Automatická konverze kódu ASCII znaku na typ `char`.

Jan Faigl, 2024 B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 29 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Řetězcové literály

- Formát – posloupnost znaků a řídicích znaků (escape sequences) uzavřená v uvozovkách.
 - Řetězcové konstanty oddělené oddělovači (white spaces) se sloučí do jediné, např.
`"Řetězcová konstanta" " s koncem řádku\n"`
 - se sloučí do
`"Řetězcová konstanta s koncem řádku\n"`.
- Typ
 - Řetězcová konstanta je uložena v poli typu `char` a zakončená znakem `'\0'`.
Např. řetězcová konstanta `"word"` je uložena jako posloupnost znaků/bajtů (pole).

'w'	'o'	'r'	'd'	'\0'
-----	-----	-----	-----	------

*Pole tak musí být vždy o 1 položku delší!
Více o textových řetězcích na 4. přednášce a cvičení.*

Jan Faigl, 2024 B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 30 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Konstanty výčtového typu

- Formát
 - Implicitní hodnoty konstanty výčtového typu začínají od 0 a každý další prvek má hodnotu o jedničku vyšší.
 - Hodnoty můžeme explicitně přepsat.

```
enum { SPADES, CLUBS, HEARTS, DIAMONDS };
enum { SPADES = 10, CLUBS, /* the value is 11 */ HEARTS = 15, DIAMONDS = 13 };
```

Hodnoty výčtu zpravidla píšeme velkými písmeny.

- Typ – výčtová konstanta je typu `int`.
 - Hodnotu konstanty můžeme použít pro iteraci v cyklu.

```
enum { SPADES = 0, CLUBS, HEARTS, DIAMONDS, NUM_COLORS };
for (int i = SPADES; i < NUM_COLORS; ++i) {
    ...
}
```

Jan Faigl, 2024 B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 31 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Symbolické konstanty – #define

- Formát – konstanta je založena příkazem preprocesoru `#define`.
 - Je to makro příkaz bez parametru.
 - Každý `#define` musí být na samostatném řádku.


```
#define SCORE 1
```

Zpravidla píšeme velkými písmeny.

- Symbolické konstanty mohou vyjadřovat konstantní výraz.


```
#define MAX_1 ((10*6) - 3)
```
- Symbolické konstanty mohou být vnořené.


```
#define MAX_2 (MAX_1 + 1)
```
- Preprocesor provede textovou náhradu definované konstanty za její hodnotu.


```
#define MAX_2 (MAX_1 + 1)
```

*Je-li hodnota výraz, jsou kulaté závorky nutné pro správné vyhodnocení výrazu, např. pro 5*MAX_1 s vnějšími závorkami je 5*(10*6) - 3=285 vs 5*(10*6) - 3=297.*

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 32 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Proměnné s konstantní hodnotou – modifikátor (const)

- Uvedením klíčového slova `const` můžeme označit proměnnou jako konstantní.

Překladač kontroluje přiřazení a nedovolí hodnotu proměnné nastavit znovu.
- Pro definici konstant můžeme použít konstantní proměnné, symbolické konstanty (preprocesor) a v případě celočíselných hodnot (`int`) také `enum`.
- Proměnné s konstantní hodnotou mají typ a paměť


```
const float pi = 3.14159265;
```
- na rozdíl od symbolické konstanty


```
#define PI 3.14159265
```
- reprezentující literál.

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 33 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Výrazy

- Výraz** předepisuje výpočet hodnoty určitého vstupu.
- Struktura výrazu obsahuje **operandy**, **operátory** a **závorky**.
- Výraz může obsahovat
 - literály,
 - proměnné,
 - konstanty,
 - unární a binární operátory,
 - volání funkcí,
 - závorky.
- Pořadí operací předepsaných výrazem je dáno **prioritou** a **asociativitou** operátorů.

Příklad

```
10 + x * y // pořadí vyhodnocení 10 + (x * y)
10 + x + y // pořadí vyhodnocení (10 + x) + y
```

** má vyšší prioritu než + + je asociativní zleva*

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 35 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Základní rozdělení operátorů

- Operátory jsou vyhrazené znaky (nebo posloupnost znaků) pro zápis výrazů.
- Můžeme rozlišit čtyři základní typy **binárních operátorů**.
 - Aritmetické** operátory – sčítání, odčítání, násobení, dělení;
 - Relační** operátory – porovnání hodnot (menší, větší, ...);
 - Logické** operátory – logický součet a součin;
 - Operátor přiřazení** – na levé straně operátoru `=` je proměnná.
- Unární operátory**
 - indikující kladnou/zápornou hodnotu: `+` a `-`;

Unární operátor minus – modifikuje znaménko výrazu za ním.
 - modifikující proměnnou `++` a `--`;
 - logický operátor doplněk `!`;
 - operátor přetypování (jméno typu).
- Ternární operátor** – podmíněný výsledek výrazu ze dvou výrazů.


```
výraz ? hodnota1 : hodnota2
```

Hodnota výrazu ternárního operátoru je buď druhý nebo třetí operand v závislosti na logické hodnotě prvního operandu.

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 36 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Proměnné, operátor přiřazení a příkaz přiřazení

- Proměnné definujeme uvedením typu a jména proměnné.
 - Jména proměnných volíme malá písmena.
 - Vícelslovná jména zapisujeme s podtržítkem `_`.

Nebo volíme CamelCase.
- Proměnné definujeme na samostatném řádku.


```
int n;
int number_of_items;
```
- Proměnné reprezentují data, proto volíme podstatná jména.**
- Přiřazení je nastavení hodnoty proměnné, tj. uložení definované hodnoty na místo v paměti, kterou proměnná reprezentuje.
- Tvar **přiřazovacího operátoru**.


```
(proměnná) = (výraz)
```

Výraz je literál, proměnná, volání funkce, ...
- Příkaz přiřazení** se skládá z operátoru přiřazení `=` a ;.
 - Levá strana přiřazení musí být **l-value – location-value, left-value**.

Tj. musí reprezentovat paměťové místo pro uložení výsledku.
 - Přiřazení je výraz a můžeme jej použít všude, kde je dovolen výraz příslušného typu.

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 37 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Základní aritmetické výrazy

- Pro operandy (ne)celočíselných typů `int`, `char`, `short` a `double` a `float` jsou definovány operátory:
 - unární operátor změna znaménka `-`;
 - binární sčítání `+` a odčítání `-`;
 - binární násobení `*` a dělení `/`.
- Pro operandy celočíselných typů pak dále
 - binární zbytek po dělení `%`.
- Pro oba operandy stejného typu je výsledek aritmetické operace stejného typu.
- V případě kombinace typů `int` a `double`, se `int` převede na `double` a výsledek je hodnota typu `double`.

Implicitní typová konverze.
- Dělení operandů typu `int` je celá část podílu.

Např. 7/3 je 2 a -7/3 je -2
- Pro zbytek po dělení platí `x%y = x - (x/y) * y`.

Např. 7 % 3 je 1 -7 % 3 je -1 7 % -3 je 1 -7 % -3 je -1

*Pro záporné operandy je v C99 výsledek celočíselného dělení blíže 0, platí (a/b)*b + a%b = a. Pro starší verze C závisí výsledek na překladači.*

Další operátory přístě.

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 38 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Příklad – Aritmetické operátory 1/2

```
1 int a = 10;
2 int b = 3;
3 int c = 4;
4 int d = 5;
5 int result;
6
7 result = a - b; // rozdíl
8 printf("a - b = %i\n", result);
9
10 result = a * b; // násobení
11 printf("a * b = %i\n", result);
12
13 result = a / b; // celočíselné dělení
14 printf("a / b = %i\n", result);
15
16 result = a + b * c; // prioritá operátoru
17 printf("a + b * c = %i\n", result);
18
19 printf("a * b + c * d = %i\n", a * b + c * d); // -> 50
20 printf("(a * b) + (c * d) = %i\n", (a * b) + (c * d)); // -> 50
21 printf("a * (b + c) * d = %i\n", a * (b + c) * d); // -> 350
```

lec02/arithmetic_operators.c

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 39 / 60

Program v C Funkce Číselné typy Literály Výrazy a operátory

Příklad – Aritmetické operátory 2/2

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main(void)
4 {
5     int x1 = 1;
6     double y1 = 2.2357;
7     float x2 = 2.5343f;
8     double y2 = 2;
9
10    printf("P1 = (%i, %f)\n", x1, y1);
11    printf("P1 = (%i, %i)\n", x1, (int)y1);
12    printf("P1 = (%f, %f)\n", (double)x1, (double)y1); // operátor přetypování
13    printf("P1 = (%.3f, %.3f)\n", (double)x1, (double)y1);
14
15    printf("P2 = (%f, %f)\n", x2, y2);
16
17    double dx = (x1 - x2); // implicitní konverze na float, resp. double
18    double dy = (y1 - y2);
19
20    printf("P1 - P2=(%.3f, %.3f)\n", dx, dy);
21    printf("P1 - P2|^2=%.2f\n", dx * dx + dy * dy);
22    return 0;
23 }
```

lec02/points.c

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 40 / 60

Řídící struktury Složený příkaz Větvení Cykly

Část II

Část 2 – Řídící struktury

Jan Faigl, 2024 BOB36PRP – Přednáška 02: Programování (v C) 41 / 60

Řídicí struktury

- Řídicí struktura je programová konstrukce, která se skládá z dílčích příkazů a předepisuje pro ně způsob provedení.
- Tři základní druhy řídicích struktur:
 - Posloupnost** – předepisuje postupné provedení dílčích příkazů;
 - Větvení** – předepisuje provedení dílčích příkazů v závislosti na splnění určité podmínky;
 - Cyklus** – předepisuje opakované provedení dílčích příkazů v závislosti na splnění určité podmínky.

Typy řídicích struktur

- Sekvence**
- Podmínka If**
- Podmínka If**
- Větvení switch**
- Cyklus for a while**
- Cyklus do**

Složený příkaz a blok

- Řídicí struktury mají obvykle formu strukturovaných příkazů.
 - Složený příkaz** – posloupnost příkazů.
 - Blok** – posloupnost definic proměnných a příkazů.
- ```

{
 //blok je vymezen složenými závorkami
 int steps = 10;
 printf("No. of steps %i\n", steps);
}

steps += 1; //ne lze - mimo rozsah platnosti bloku

```
- Definice – alokace paměti podle konkrétního typu proměnné. Rozsah platnosti proměnné je lokální v rámci bloku.*
- Budeme používat složené příkazy:
    - složený příkaz nebo blok pro posloupnost;
    - příkaz **if** nebo **switch** pro větvení;
    - příkaz **while**, **do** nebo **for** pro cyklus.
- Podmínečné opakování bloku nebo složeného příkazu.*
- Funkce** je pojmenovaný blok příkazů, který můžeme znovupoužít.

# Větvení if

- Příkaz **if** umožňuje větvení programu na základě podmínky.
  - Má dva základní tvary.
    - if (podmínka) příkaz<sub>1</sub>**
    - if (podmínka) příkaz<sub>1</sub> else příkaz<sub>2</sub>**
  - podmínka** je logický výraz, jehož hodnota je logického (celočíslného) typu.
 

*Tj. false (hodnota 0) nebo true (hodnota různá od 0).*
  - příkaz** je příkaz, složený příkaz nebo blok.
- Příkaz je zakončen středníkem ;*
- Ukázká zápisu zjištění menší hodnoty z x a y.
- |                                                |                                                  |                                                      |
|------------------------------------------------|--------------------------------------------------|------------------------------------------------------|
| Varianta zápisu 1                              | Varianta zápisu 2                                | Varianta zápisu 3                                    |
| <pre>int min = y; if (x &lt; y) min = x;</pre> | <pre>int min = y; if (x &lt; y)   min = x;</pre> | <pre>int min = y; if (x &lt; y) {   min = x; }</pre> |
- Která varianta splňuje kódovací konvenci a proč?*

# Příklad větvení if

**Příklad:** Jestliže  $x < y$  vyměňte hodnoty těchto proměnných. Necht proměnné x a y jsou definovány a jsou typu int.

|                                                         |                                                             |                                                                  |                                                                 |
|---------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------|
| Varianta 1                                              | Varianta 2                                                  | Varianta 3                                                       | Varianta 4                                                      |
| <pre>if (x &lt; y)   tmp = x;   x = y;   y = tmp;</pre> | <pre>if (x &lt; y)   int tmp = x;   x = y;   y = tmp;</pre> | <pre>int tmp; if (x &lt; y)   tmp = x;   x = y;   y = tmp;</pre> | <pre>if (x &lt; y) {   int tmp = x;   x = y;   y = tmp; }</pre> |

- Která varianta je správně a proč?

# Příklad větvení if-then-else

**Příklad:** Do proměnné min uložte menší z čísel x a y a do max uložte větší z čísel. Necht proměnné x, y, min a max jsou definovány a jsou typu int.

|                                                                           |                                                                                   |
|---------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------|
| Varianta 1                                                                | Varianta 2                                                                        |
| <pre>if (x &lt; y)   min = x;   max = y; else   min = y;   max = x;</pre> | <pre>if (x &lt; y) {   min = x;   max = y; } else {   min = y;   max = x; }</pre> |

- Která varianta odpovídá našemu zadání?

# Cyklus while ()

- Příkaz **while** má tvar **while (vyraz) prikaz;**
  - Příkaz cyklu **while** probíhá:
    - Vyhodnotí se výraz **vyraz**;
    - Pokud **vyraz != 0**, provede se příkaz **prikaz**, jinak cyklus končí;
    - Opakování vyhodnocení výrazu **vyraz**.
  - Řídicí cyklus se vyhodnocuje na začátku cyklu, cyklus se nemusí provést ani jednou.
  - Řídicí výraz **vyraz** se musí aktualizovat v těle cyklu, jinak je cyklus nekonečný.
- 
- Příklad zápisu**
- ```
int i = 0;
while (i < 5) {
  i += 1;
}
```

Příklad cyklu while

- Základní příkaz cyklu **while** má tvar **while (podmínka) prikaz.**

Příklad

```
int x = 10;
int y = 3;
int q = x;
```

```
while (q >= y) {
  q = q - y;
}
```

- Jaká je hodnota proměnné q po skončení cyklu?

Cyklus do...while ()

- Příkaz **do...while ()** má tvar **do prikaz while (vyraz);**
 - Příkaz cyklu **do...while ()** probíhá:
 - Provede se příkaz **prikaz**;
 - Vyhodnotí se výraz **vyraz**;
 - Pokud **vyraz != 0**, cyklus se opakuje provedením příkazu **prikaz**, jinak cyklus končí.
 - Řídicí cyklus se vyhodnocuje na konci cyklu, tělo cyklu se vždy provede nejméně jednou.
 - Řídicí výraz **vyraz** se musí aktualizovat v těle cyklu, jinak je cyklus nekonečný.
-
- Příklad zápisu**
- ```
int i = -1;
do {
 i += 1;
} while (i < 5);
```

Rídící struktury      Složený příkaz      Větvení      Cykly

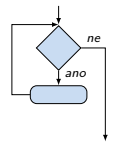
### Cyklus for

- Základní příkaz cyklu **for** má tvar **for** (*inicializace; podmínka; změna*) příkaz.
- Odpovídá cyklu while v následujícím tvaru.

```

inicializace;
while (podmínka) {
 příkaz;
 změna;
}

```



**Příklad**

```

for (int i = 0; i < 10; ++i) {
 printf("i: %i\n", i);
}

```

- Změnu řídicí proměnné lze zkráceně zapsat operátorem inkrementace **++** nebo dekrementace **--**.
- Alternativně lze též použít zkrácený zápis přiřazení, např. **+=**.

Jan Faigl, 2024      B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C)      55 / 60

Rídící struktury      Složený příkaz      Větvení      Cykly

### Cyklus for – příklady

- Jak se změní výstup když použijeme místo prefixového zápisu **++i** postfixový zápis **i++**.

```

for (int i = 0; i < 10; i++) {
 printf("i: %i\n", i);
}

```

- V cyklu můžeme také řídicí proměnou dekrementovat.

```

for (int i = 10; i >= 0; --i) {
 printf("i: %i\n", i);
}

```

*Kolik program vypíše řádků?*

- Kolik řádků vypíše program?

```

for (int i = 10; i > 0; --i) {
 printf("i: %i\n", i);
}

```

- Řídicí proměnná může být také neceločíslného typu, např. **double**.

```

#include <math.h>
for (double d = 0.5; d < M_PI; d += 0.1) {
 printf("d: %f\n", d);
}

```

Jan Faigl, 2024      B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C)      56 / 60

## Část III

### Část 3 – Zadání 2. domácího úkolu (HW2)

Jan Faigl, 2024      B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C)      57 / 60

### Zadání 2. domácího úkolu HW2

**Téma: Kreslení (ASCII art)**

Povinné zadání: **3b**; Volitelné zadání: **není**; Bonusové zadání: **není**

- Motivace:** Zábavným a tvůrčím způsobem získat praktickou zkušenost s cykly a jejich parametrizací na základě uživatelského vstupu.
- Cíl:** Osvojit si použití cyklů a vnořených cyklů.
- Zadání:** <https://cv.fel.cvut.cz/wiki/courses/bab36prga/hw/hw2>
  - Načtení parametrizace pro vykreslení šroubovice s využitím vybraných ASCII znaků. [https://en.wikipedia.org/wiki/ASCII\\_art](https://en.wikipedia.org/wiki/ASCII_art)
  - Ošetření vstupních hodnot.
- Termin odevzdání:** **23.03.2024, 23:59:59 PDT.**

*PDT – Pacific Daylight Time*

Jan Faigl, 2024      B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C)      58 / 60

Diskutovaná témata

## Shrnutí přednášky

Jan Faigl, 2024      B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C)      59 / 60

Diskutovaná témata

- Programování v C
  - Zápis programu v C
  - Program, zdrojové soubory a kompilace programu
  - Literály a konstantní hodnoty
  - Proměnné, základní číselné typy
  - Proměnné, přiřazení a paměť
  - Základní výrazy
  - Řídicí struktury
- Příště: Dokončení řídicích struktur, výrazy.**

Jan Faigl, 2024      B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C)      60 / 60

## Část V

### Appendix

Jan Faigl, 2024      B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C)      61 / 60

### Kódovací příklad – Zadání

- Implementujte program, který vytiskne vzor o sedmi řádcích.
- Výchozí šířka *n* je 27 znaků nebo je načtena jako první argument programu (je-li zadán).
- Šířka *n* musí být liché číslo, jinak program vrátí **100**.
- Platí  $11 \leq n \leq 67$ , jinak program vrátí **101**.
- Při úspěchu program vytiskne sedm řádků a vrátí **0** (**EXIT\_SUCCESS**).
- Snažte se maximálně vyhnout použití "magic numbers" v programu.**

```

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

```

- Argument programu **argv[1]** převed' te na číslo **atoi()**, je-li zadán.
- Dekomponujte program jako tisk 7× řádků.
- Implementujte „**infrastrukturu**“ programu.
- Následně řešte logiku jednotlivých řádků řízených **vhodně navrženým výrazem**.

Jan Faigl, 2024      B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C)      62 / 60

### Příklad kódování – Strategie implementace 1/4

- Definujeme návratové (chybové) hodnoty (0, 100, 101) využitím **enum**, aby byl „kód čistý“.
- Definujeme platný rozsah (11, 67), (**#define**).
- Zajistíme přístup k argumentům programu pouze tehdy, pokud jsou zadány.
- Kontrolujeme, že počet řádků *n* je platná hodnota, jinak program vrátí chybu.
- Provádíme libovolnou operaci pouze v případě, že argumenty (hodnoty) jsou platné.
- Tisk 7-mi řádků rozdělíme do dvou **for** smyček, mezi smyčkami bude tisk plného \* řádku.
- Implementujeme samostatnou funkci tisk vzoru řádku.

```

#include <stdio.h> //for putchar()
#include <stdlib.h> //for atoi()

enum {
 ERROR_OK = 0,
 ERROR_INPUT = 100,
 ERROR_RANGE = 101
};

#define MIN_VALUE 11
#define MAX_VALUE 67

#define LINES 3

// Print line of the with n using character
in c and space; with k continuous
characters c followed by space.
void print(char c, int n, int k);

```

Jan Faigl, 2024      B0B36PRP – Přednáška 02: Programování (v C)      63 / 60

## Příklad kódování – Strategie implementace 2/4

- Definujeme návratové (chybové) hodnoty (0, 100, 101) využitím `enum`, aby byl „kód čistý“.
- Definujeme platný rozsah (11, 67), (`#define`).
- Zajistíme přístup k argumentům programu pouze tehdy, pokud jsou zadány.
- Kontrolujeme, že počet řádků  $n$  je platná hodnota, jinak program vrací chybu.
- Provádíme libovolnou operaci pouze v případě, že argumenty (hodnoty) jsou platné.
- Tisk 7-mi řádků rozdělíme do dvou `for` smyček, mezi smyčkami bude tisk plného \* řádku.
- Implementujeme samostatnou funkci tisk vzoru řádku.

```
...
int main(int argc, char *argv[])
{
 int ret = ERROR_OK;
 int n = argc > 1 ? atoi(argv[1]) : 27; //
 convert argv[1] or use default value

 ret = n % 2 == 0 ? ERROR_INPUT : ret; //
 ensure n is odd number
 if (!ret &&
 (n < MIN_VALUE || n > MAX_VALUE)) {
 ret = ERROR_RANGE; //ensure n is in the
 closed interval [MIN_VALUE, MAX_VALUE]
 }
 ...
 return ret;
}
```

## Příklad kódování – Strategie implementace 3/4

- Definujeme návratové (chybové) hodnoty (0, 100, 101) využitím `enum`, aby byl „kód čistý“.
- Definujeme platný rozsah (11, 67), (`#define`).
- Zajistíme přístup k argumentům programu pouze tehdy, pokud jsou zadány.
- Kontrolujeme, že počet řádků  $n$  je platná hodnota, jinak program vrací chybu.
- Provádíme libovolnou operaci pouze v případě, že argumenty (hodnoty) jsou platné.
- Tisk 7-mi řádků rozdělíme do dvou `for` smyček, mezi smyčkami bude tisk plného \* řádku.
- Implementujeme samostatnou funkci tisk vzoru řádku.

```
// print a line with n characters with the
// pattern: k-times c, then space.
// the line ends by new line character '\n'.
void print(char c, int n, int k);

int main(int argc, char *argv[])
{
 ...
 if (!ret) { // only if ret == ERROR_OK
 for (int l = 1; l <= LINES; ++l) {
 print('* ', n, l); // print l x '* '
 }
 print('* ', n, n); // print n x '* '
 for (int l = LINES; l > 0; --l) {
 print('* ', n, l); // print l x '* '
 }
 }
 return ret;
}
```

Příklad kódování – Strategie implementace 4/4

- Definujeme návratové (chybové) hodnoty (0, 100, 101) využitím `enum`, aby byl „kód čistý“.
- Definujeme platný rozsah (11, 67), (`#define`).
- Zajistíme přístup k argumentům programu pouze tehdy, pokud jsou zadány.
- Kontrolujeme, že počet řádků n je platná hodnota, jinak program vrací chybu.
- Provádíme libovolnou operaci pouze v případě, že argumenty (hodnoty) jsou platné.
- Tisk 7-mi řádků rozdělíme do dvou `for` smyček, mezi smyčkami bude tisk plného * řádku.
- Implementujeme samostatnou funkci tisk vzoru řádku.

```
void print(char c, int n, int k)
{
 for (int i = 0; i < n; ++i) {
 putchar((i+1) % (k+1) ? c : ' ');
 }
 putchar('\n');
}

■ Řádek se skládá z n znaků, takže je třeba vypsat n znaků.
■ Za každým k -tým znakem c je mezera.
■ Násobek k lze zjistit ze zbytku po celočíselném dělení, operátor %.
■ Ošetříme, že i začíná od 0.
■ Mezera je každý $(k+1)$ -tý znak.
```

Příklad kódování – Strategie implementace 4(b)/4

- Definujeme návratové (chybové) hodnoty (0, 100, 101) využitím `enum`, aby byl „kód čistý“.
- Definujeme platný rozsah (11, 67), (`#define`).
- Zajistíme přístup k argumentům programu pouze tehdy, pokud jsou zadány.
- Kontrolujeme, že počet řádků n je platná hodnota, jinak program vrací chybu.
- Provádíme libovolnou operaci pouze v případě, že argumenty (hodnoty) jsou platné.
- Tisk 7-mi řádků rozdělíme do dvou `for` smyček, mezi smyčkami bude tisk plného * řádku.
- Implementujeme samostatnou funkci tisk vzoru řádku.

```
void print(char c, int n, int k)
{
 int i, j;
 for (i = j = 0; i < n; ++i, ++j) {
 if (j == k) {
 putchar(' ');
 j = 0;
 } else {
 putchar(c);
 }
 }
 putchar('\n');
}

■ Použijeme extra proměnnou j pro tisk mezery, jako každý k -tý vytištěný znak.
■ Využijeme operátor čárky k inkrementaci j v rámci smyčky for.
```